

[Inger Stilling Pedersen]

eller en tilbagevist udtalelse fra en socialforvaltnings side, ikke senere konfronteres med den falske anklage eller tilbageviste udtalelse, fordi den ikke har været slettet af sagens akter?»

Skriftlig begrundelse

Det er en stor ulykke for den familie eller det enkelte menneske, der i forbindelse med behandling af en sag i socialforvaltningen på baggrund af en falsk eller forkert vurdering fra en psykolog mødes med en alvorlig anklage, som i nogle tilfælde kan medføre sigtelse for overtrædelse af straffeloven, fyring, tvangsfjernelse af børnene eller andre alvorlige indgreb.

Selv om en sigtelse afvises af politiet eller det senere viser sig, at psykologens vurdering har været falsk eller forkert, vil udtalelsen altid følge den pågældende, hvis ikke den fjernes fra sagens akter. Det er fuldstændig urimeligt, at de personer, der har fået deres tilværelse smadret på grund af sådanne falske eller urigtige udtalelser, end ikke kan blive fri for eventuelt at konfronteres med dem senere hen i tilværelsen.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg er enig med spørgeren i, at det er en ulykkelig situation, hvis nogen præsenteres for falske beskyldninger i en sag efter den sociale lovgivning eller der i øvrigt er urigtige oplysninger i den pågældende sag.

Jeg er også enig i, at det må sikres, at den pågældende, hvis der er sket en fejl fra myndighedernes side, ikke senere eller i anden sammenhæng præsenteres for oplysninger, eller at oplysningerne på anden måde kommer den pågældende til skade. Om det skal ske ved en sletning af oplysningerne eller ved berigtigelse, er et spørgsmål, der må afgøres under hensyn til sagens karakter og karakteren af en urigtig oplysning.

Det følger af de almindelige regler for myndigheders sagsbehandling, at en myndighed som hovedregel ikke er berettiget til af egen drift eller på begæring fra en part at fjerne bestemte oplysninger eller dokumenter fra en sag. Det gælder ikke kun på det sociale område, men for alle forvaltningsmyndigheder, der skal træffe afgørelse i konkrete sager. Udgangspunktet er, at en myndighed kun, når det er fastsat i loven, kan kassere dokumenter eller i øvrigt slette allerede indgåede oplysninger.

Derimod er der i almindelighed en pligt for myndigheden til at berigtige urigtige eller vildledende oplysninger i en sag, og det kan ske på flere måder.

I afgørelsessager, som har været genstand for genoptagelse eller klage, sker berigtigelsen af urigtige oplysninger f.eks. ofte ved, at der på sagen lægges en kopi af den afgørelse, som er truffet af samme instans eller af klageinstansen i anledning af de nu fremkomne rigtige oplysninger. Berigtigelsen skal under alle omstændigheder sikre, at de urigtige eller vildledende oplysninger ikke senere lægges til grund i sagen, eller at den pågældende senere præsenteres for oplysningerne.

Jeg kan her i øvrigt oplyse, at justitsministeren har taget initiativ til en undersøgelse af, hvorvidt der i forvaltningsloven er behov for at fremsætte nærmere regler om de her rejste spørgsmål.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg takker for svaret, og jeg er meget glad for, at ministeren forstår, at der er et problem. Det dukker nemlig jævnligt op, også ude på møder, at folk har været udsat for nogle anklager, der så senere viser sig ikke at holde stik. Og de mennesker kan ikke forstå, at de oplysninger stadig væk skal følge deres sag.

Derfor er jeg også meget glad for, at justitsministeren vil se på forvaltningen som helhed, for hvis der f.eks. er givet en urigtig psykologerklæring – den kan jo været givet i bedste mening, men måske også vurderet ud fra egne holdninger – og den erklæring så bliver ved med at følge en sag, så kan andre, der skal træffe andre afgørelser om den person, jo stadig væk bruge den argumentation, selv om den i øvrigt måske ikke viser sig at være rigtig.

Problemet for mig er, at man derved kan komme til at tillægge nogle mennesker en dommerstilling uden retssikkerhed, det vil sige, at de dømmes eller lader noget gå ud over en person alene på grundlag af nogle rapporter, der i sig selv kan være gode nok, det er ikke det, men hvis det skal være afgørende for, om en person får en eller anden straf eller der ved tvangsfjernelse eller lignende sker ham noget, så er det uheldigt, at man ikke er sikret nok på det punkt.

Men jeg er meget glad for, at ministeren er enig i, at der er nogle problemer omkring det